૭૮૬

પરસ્તાને મહેફીલ

ગઝલે-દીલ-આરામ

છપાવનાર—બુકસેલર મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ
ઠે૦ બેગમપુરા આમલીશેરી—સુરત

કીંમત બે આના.

પરસ્તાને મેહફીલ

— યાને —

ગઝલે-દીલ-આરામ.

નાટકે રા, માંડલીક—   ગઝલ.

ખુને જીગર કો પીતી હુ, બસ ગમમે તેરે યાર,
સહેરે ચમનમે ફીરતી હુ, બસ ગમમે તેરે યાર,
મય ચુપ ચુપ કે રોતી, મુ આસઓસે ધોતી,
વો કહાં ગયો મેરો મોતી, મોતી બીનાના સોતી—બસગમમે
દીલ ઉસીકું દીજીએ દીલદાર યાર હો,
કયા હિંદુ કયા મુસલમાં, કદરદાન યાર હો,
મેરી નજર જો તુમસે લડગઇ, મેય પલગસે નીચે પડ ગઈ,
વોહ કહા ગયે મોરે પ્યારે, મે અગ્ની જેસી જલગઇ,—બસગમમે

ગઝલે—જલીલ—   તર્જે-કવ્વાલી—

હમતો કસુર વાર હુયે આખ ડાલકે,
પુછો તો નીકાલે કયુ યે વોહ જોબન નીકાલકે,
કહેતે હય આશીકોંસે યે અન્દાજ ચાલકે,
રખદો કદમ કદમ પે કલેજા નીકાલ કે
નાદીમ હુ જીકર છોડકે મે દીલકી ચોટકા,

કહતે હય વોહ દીખાવો નહિ દીલ નીકાલકે,
દીલ દેકે ભી વોહી હય તવાક્કા હોસલા,
કહેતે અભી તો રખદો કલેજા નીકાલકે,
સુન્ને કો સુનયે શોકસે આશીકકી દાસ્તા,
લેકીન જરા સંભાલકે કલેજા સંભાલકે,
ગઝ્ર વસાલ પર તો ઉન્હે કર લીયા મગર,
પુછા જો વખ્ત બોલે કે બાદ ઇન્તેકાલ કે,
છોટાસા ઇશ્મ પરીકા જો કફ હુર દેખલે,
તોબા પે ફ્રશતીયા કહે શાખે નીકાલ કે,
લીખી હય બાહ કે ખુને જીગર યે ગઝલ **જલીલ**
મીસરા નહી હય શએરકે ટુકડે હય લાલ કે

ગઝલે–જલીલ

— o —

યે ગોયા કેદ રહી હય હસ્તે **દીદાર આંખોમેં**,
ખયાલે યાર હો દીલ મે જમાલે **યાર આંખોમેં**,
મની જબસે હુઇ હય હસરતે દીદાર આખોમે,
બહોત બેચેન રહતી હય નજર બપે યાર આખોમે,
હઝારો દરપે હોતી હય કારી એક નજર તેરી,
સીફત જેથી મસીહાસે વોહ હય બીમાર આખોમે,
પએ નઝારા જાતે હય અગર **અલ્લાહને ચાહા**,
ફીરંગે વા મે હમ લેકર જમાલે યાર આખોમે,
હમ અન્સર સામને ગેરોકે આખે બંદ રખતે હય,
મતલબ યે હય કે ફીરતા હય જમાલે યાર આખોમેં,
દીયે શેદાકો અપને મસ્ત હોને દેર ક્યા **સાકી**,

જગે મીલ જાએ દમ ભરો તેરે સરશાર આખોમેં,
પોચકર દશતે મજનુમેં અજબ હાલત હય લયલાકી,
યે કેહતી હય કે મે સુનસુનકે રખલુ ખાર આખોમે,
જલીલ અપની નીગા હોને ખબર કરદી ઝમાનેકો,
છુપા રખી થી હમને દોલતે-દીદાર આંખોમેં,

ગઝલે—શાને. કલયર—તર્જે કવ્વાલી.

અન્વારે જાતે સરમદી મખદુમ સાબીર કલયરી,
ફૈયાઝ ફૂયજે અહમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
અય શાન તુ શાને અહદ વાય જાત તુ જાને સમદ,
ઈન્આમ ફૂયજે એઝદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
અય શાને આલી સુરતેમન અય જાહે વાલા મુનકેબત,
દરયાએ ફૂયઝેજે સરમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
મખનુક બહેરે ઇસ્તેજા આમદ બ દરગાહત શુમા,
બ કુશા તુ દસ્તે અહમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
આજમ સગે દરબારે તો ઉફતાદ દર સરમરે તો,
અય શાહે મલકે એજદી મખદુમ સાબીર કલયરી,

શાને—સાબીર—ગઝલ,

અફસોસ ઇશ્કે સાબીર તન મન જલા રહા હે.
કયા હીજર ઉસ સમનકા દીલકો સતા રહા હે.
કીસસે કહુ મે અપની સુનતા નહીં હે કોઈ,
જો કુછ કે અપને દીલમે યારો સમા રહા હે.
ઘાયેલ હુવા હુ ઉસકે ઘુંઘટકે લટ પલટસે,
વોહ શોખ નાઝ અપને કયા કયા દીખા રહા હે.

મરતે હે હમતો ઉસપે લેકીન વોહ યાર હમપે,
ક્યા જાને કીસ બના પર મુખડા છુપા રહા હે,
અપની તો યે મના હે હર વક્ત રુકએ યારની,
અવાજે લને તરાની હમકો સુના રહા હે,
ફરમાયા નહનો અકરબ હર જાપે હે વોહ મહકુમ,
ક્યા ખુબ ખુશ અદાસે પ્યારા બના રહા હે,
મીરા શાહ સરકે બલ તુ અબ ચલ **પીરાને કલીયર**
ફયઝાને નેજે મખરી **સાબીર** લુટા રહા હે

ગઝલે-જલીલ— — ૦ —

તેગ રખ રખ કર **ગલેપર** વોહ હટા લેતે હય,
તાએરે જા કે ફડકનેકા મઝા લેતે હય,
સુરાક ચોરીકી બડાતે હય કે દીલ બેચ ન સકે,
જબ મુજે દેખતે હય આખ ચુરા લેતે હય,
કયુ બુરા માને **હસીનાકે** સીતમ કરને કા,
હમભી પાતે હય તો જી ભરકે સતા લેતે હય,
બાકપન દેખો કે હય નોકઝી હર શેઅમે તમામ,
દીલહી તો લેતે હય હમ આપકા ક્યા લેતે હય,
મેરે **સીનેમે** તો હાયોહી ઉછલતા હયે-યે દીલ,
આપ કયુ ઇસે મુઠીમે દબા લેતે હય,
ગેરે રેહતે હય હમી હલકા કીએ ગીર્દ **જલીલ**,
કોઇ ઉઠતા હય તો બાતો મે લગા લેતે હય,

ગઝલે-જલીલ — ૦ —

ક્યા ભીત્રા તુમકો મેરે ઇશકકા ચરચા કરકે,
તુમભી રુસવા હુવે આખર મુજે રુસવા કરકે,

મુજમેં તલવારકા એહસાન ન હુવા ખુબ હુવા,
માર ડાલા તેરી આંખોને ઇશારા કરકે,
નીગાહે શોખકો માને નહિ પરદા કોઇ,
આપ જાએગે કહાં આંખસે પરદા કરકે,
દીલ રૂબાઇમેં હકુમતકા મજા મીલતા હય,
નાઝ કરતે હય મેરે દીલપે વોહ કબઝા કરકે,
ખુને નાહક હો કે હક હો યે ન હોગા મુજસે,
તુમકો બદનામ કરૂ ખુનકા વઅદા કરકે,
તમનેકી વઅદા ખીલાફી તો નઇ બાત નહિ,
સભી મઅશુક મુકર જાતે હય વઅદા કરકે,
ઘર મરજકે લીએ ખાલીકને દવા પેયદાકી
મુજકો બામાર કીયા તુજકો મસીહા કરકે
ઉડ ગયા રંગ જો મેહદીકા તો કયા ગમ ઉનકો,
ફીર જમાયે ગે અભી ખુને-તમન્ના કરકે,
શુકર ઇસ બદા નવાઝીકા અદા કયા હો જલીલ,
મેરે સરકારને દીખાયા મુજે અપના કરકે,

ગઝલે. રાગ-તર્જે-કવ્વાલી—

મસ લોગ ઉધર વો હય ઉધર દેખ રહે હય,
હમ દેખને વાલોકી નજર દેખ રહે હય
કાઇ તો નીકલ આયેગા સરખા જે મોહબ્બત,
દીલ દેખ રહે હય વો જીગર દેખ રહે હય
કુછ દેખ રહે હય દીલે બીસમીલકા તડપના
કુછ ગોરસે કાતીલકા હુનર દેખ રહે હય.

પહેલે તો સુના કરતેથે આશીકકી હકીકત
અબ આખસે વો આઠ પહેર દેખ રહે હય
ખત ગયરકા પડતેથે જો ટોકા તો વોહ બોલે
અખબારકા પરચા હય ખબર દેખ રહે હય
કીયુ કુફ્ર હય દીદારે સનમ હજરતે વીઆઝ
અલલાહ દીખાતા હય ખશર દેખ રહે હય,
મય દાગ હુ મરતા હુ ઇધર દેખીયે મુજકો
મુ ફેરકે યે આપ કીધર દેખ રહે હય

ગઝલે. દાગ–કવ્વાલી—

ગયરકે નામસે પયગામે વિસાલ અચ્છા હય
છેડકા જીસમે મજા હો, વો સવાલ અચ્છા હય
ગેબી કેહતે હય કે બેચયન કીયા કીસને તુજે
ગેબી કેહને હો મેરા હુસ્નનો જમાલ અચ્છા હય
અરસયે હશરમે સબ હો ગયે ખવાહા ઉસકે,
લોગ કહતે હય ઇસારેમે વો માલ અચ્છા હય
હમસે પુછે કોઇ દુનયામે હય ક્યા શા અચ્છી
રન્જ અચ્છા હય ગમ અચ્છા હય મલાલ અચ્છા હય
દીલતો હમ દેગે મગર પેશતર ઇતના કેહદો
હિજ્ર અચ્છા હય તુમારા કે વિસાલ અચ્છા હય
આગે આલમમે કોઇ લાખ ફલે ફુલે તો ક્યા
શાખ ગીરની હય ફિમીકી જો નેહાલ અચ્છા હય
આપ પચતાયે નહી હુસ્ને તોબા ન કરે,
આપ ઘબરાયે નહી દાગકા હાલ અચ્છા હય

ગઝલે. તઝમુલ-કવ્વાલી—

મહેબુબ ઓર **દુશમન** ગોથા હય **ફુલ કાંટે**
ખટકે ન કયુ નઝરમે એક જાહય ફુલ કાંટે
મશહુર હય **દોરંગી** દુન્યાકી હુમ સરીરો
સદહા હય **દોસ્ત દુશમન** સદહા હય ફુલકાંટે
દોનોને મીલકે એકસ બુલબુલકો માર ડાલા
કરને મે ખુન નાહક યકતા **હે** ફુલ કાંટે
રૂખસારે **નાઝનીપર** નિકલા હે સમઝએ ખત
કુદરત ખુદાકી દેખો એક જા હે ફુલ કાંટે
મે હુસ્ને ઇત્તીફાક અય અહલેનીફાક દેખો
નાજીન્સ હોકે કયસે એક જા હે ફુલ કાંટે
અચ્છે બુરે **તઝમુલ** હય સેકડો જહા મે
દેખો તો ઇસ ચમનમે કયા કયા હે **ફુલ કાંટે**

નઈ ગઝલ-તર્જે-કવ્વાલી—

ઝમાના કે સાગર ગશતા બુરી યે કેમી કીસમત હય,
જફાએ ચર્ખકી મેહતાકુ સમ તેરી ઇનાયત હય,
રેહગા ઝુંફકા સોદા મરેગે યાદ ઉલફતમે
ઉડાએગે મુસીબત મરપે, જબ તક સર સલામત હય,
ગીલા કરતા નહિ તુમને, માશો તુમ મેરે દુશમનમ,
મુઝે રોના હય કીસમતકા, મુન્દમ્ને શીકાયત હયે,
ગઝબકી તાકઝાક ઉસ શોખસે આનોમે રેહતી હય
કોઈ દેખે યે કયા પરદા. હે પરદેમે શરારત હય,
મેરા દીલ એક ચમન હય, શેર કીજે શોકસે ઉસમે,

કહીં પરખુએ ઉલફત હય, કહીં પરદાગે હસરત હય
દમે આખીર અયાદતકે લીએ તશરીફ લાયે વોહ,
ફીદા કરતાહુ જીસપર જાન ભી અયસી પે રાહત હય,
લબુપર દમ હય મેરા, તુમ ચલે હો છોડકર મુઝકો
નીગાહે ફેર લેના મરતે દમ, અચ્છી મુરવ્વત હય,
વફાદાર આપ અબ હમસા ન પાએગે ન પાએગે,
વફાદારીકી ઉમકે બેવફાઓમે ભી શોહરત હય,

ગઝલે—અસગર — ० —

હમારે ખુનસે મકતલમે જબ ખેલી ગઇ **હોલી**,
રકીબુને કહા બેશક હુઇ અબ કી નઇ હોલી.
હમારે **ખુકી** પીચકારીસે ઝાલીમને રંગા દામન,
ઇધર તો જાનપર ખેલે, ઉધર ખેલી ગઇ હોલી,
હમારે ખુનકી પીચકારીઆ હમ પર ઉદુ મારે,
મહોરરમ હો કીસીકા ઓર, કીસીકી હો ગઇ હોલી
દગાઉ મુર્તસે હમ દમને જબ પીસાથા પુર અપના,
જો દેખા જેબખાલી હય તો બોલે દોસ્તી હોલી
ફીરા અબ છોડતે મય ખાના મસજીદમે ચલો **અસગર**,
ઝમાના હો ગયા આખીર તુમ્હારા ખતમ ગઇ હોલી.

ગઝલે-જલીલ-નઇ. કવ્વાલી—

વઅદેપે તો વઅદેકી કસમ ખાએ જાતે હે,
તસ્કીન દેને આએથે તડપાએ જાતે હે,
અસમતભી બડહતી જાતિ હય જોબનકે સાથ સાથ.
સુન સુનકે ધુમ હુસ્નકી શરમાએ જાતે હે,

સાકી તેરે નીસાર મઝેમે કમી ન હો,
સેના ખબર કે હોશમે હમ આએ જાતે હે,
દરપર પડે હુએ હે ગઝબકા અતાબ હે.
પરદેભી આજ બાંધકે લટકાએ જાતે હે,
તસકીન ઝુટે વઅદોસે યુ દેતે હય મુઝે,
દેખો તુહારે **સરકી કસમ** ખાએ જાતે હે,
હે લાખ લાખ શુક્ર કે ઇત્ના તો હય ખ્યાલ,
અબતક હમારે દીલકો વો તડપાએ જાતે હે,
ક્યા જાને ક્યા **જલીલ**ને ચુપકેમે કેહ દીયા,
આંખે ઝુકાએ દેતે હે શરમાએ જાતે હે,

ગઝલે—જલીલ—કવ્વાલી.

દેખા જો તુમને યાર તબીયત મચલ ગઈ,
આંખોકા થા કુસુર **છુરી** દીલપે ચલ ગઈ,
તુમ જબ મીલે નથે તો જુદાઈ કા-થા મલાલ,
અબયે મલાલ હયકે **તમન્ના** નિકલ ગઇ,
શાકીતેરી **શરાબજે** શીશેમયથી ભરી,
જાગીરમે આકે ઔરભી સાચે મે ઢલ ગઈ,
પીનેસે કર ચુકા થા મેતોભી મગર **જલીલ**
બાદલકા રંગ દેખકે તબીયત બદલ ગઈ

નઈ—ગઝલ—કવ્વાલી—

કોઈ જાકર રસુલે પાકમે મેરી ખબર કરદે,
ગમે ફુરકત નહિ કટતા હે પથ્થરકા જીગર કરદે,
હમારીભી શમે ફુરકત ઇલાહી હોગી કબ આખીર.

બહોત બેચેન દીલ હય યા ખુદા જલદી સહર કરદે,
અતાકી હય મહમદકો ઈલાહી તુને સબ તાકત,
અગર ઝરરે કો ચાહે પલમે વોહ રશકે કમર કરદે,
જીસે ચાહે તો જન્નત હે જીસે ચાહે તો દોઝખદે,
મેરે મોલા તેરી મરઝી જીધર ચાહે ઉધર કરદે,

ગઝલે-મનઝર બેમનજાન૦—લખનૌવાલી—

ઈલાહી અયસી કીસમત હો, મેરા અયસા મુકદર હો,
રસુલીલ્લાહ કા જલવા ઈન આખોંકો મયસ્સર હો,
તમના હય હમે આખીર, જો અયસા હોતો બેહતર હો,
મોહમ્મદ મુશ્તફાકા આસ્તા હો ઓર મેરા સર હો
દીલે પુર દાગ ઈસ્કે સરવરે આનમમે રખતા હુ,
મુજહે તાગીકીએ મગફ્રમા ફીર કીસ વાસ્તે ડર હો,
કરેગા સામના મેરે જવાને હશમીકા ક્યા
અગરચે લાખ યુસુફ હુસ્નમે આલમમે બઢકર હો,
રૂખે ઝેબા દીખાતે હોન પાસ અયને ખુલાતે હો,
મેરે કબ્રએ હઝીકીયા **મોહમ્મદ** ચેન કયુ કર હો
ગુનાહોકા હમે ક્યા ખોફ હે અય વાએઝે નાદા,
મોહમ્મદ મુસ્તુફા સા જબ શફીએ રોઝે મેહશર હો,
તમનાએ શફક હય યા **ઈલાહી** યે દમે આખીર
બજાએ ખુલ્દ આખો મે મેરે તયબાકા **મનઝર** હો

કવ્વાલી. ખુરશીદ જાન આગરેવાલી—

બઢકર પરીસે શકલ મેરે **દીલરૂબાકી** હય,
જો દેખતા હે કહેતા હે કુદરત ખુદાકી હય,

બદલા હવાકા રંગ કે સીયાહી ઘટાકી હય,
લાસા કીયા શરાબકે રહેમત ખુદાકી હય,
મયખાનેમે જમાહુઇ ખલકત ખુદાકી હય,
બુતભી ખુદાઇ કરતે હે કુદરત ખુદાકી હય,
પીના નહિ શરાબ કભી બેહુદુ કીયે
કાલીબમે મેરે રૂહ કીસી પારસાકી હય
લુટા હય તુમને દોલતે ઈમાન આપખુનો
દીલકો ન લુટના યે અમાનત ખુદાકી હય.
અબબાસ ગેઝે હશર યે કહેતા ઉઠુગા મય,
લુટા મુઝે બુતોંને દુહાઇ ખુદાઇ હય,

ગઝલે. આશીક-મોતીજાન. દેહલીવાલી—

ફરયાદ કરે કિસ્સે ગુનેહગાર તુમહારા,
અલ્લાહ ભી હાકિમ ભી તરફદાર તુમહારા,
પરયુકી તો કયા અપ્સ જો હુરે નઝર આએ,
દેખે ન ઉધર તાલીબે દીદાર તુમહારા,
ખુરશીદ જો દિનકો હો તો મેહતાબ હો રાતકો,
દુન્યા મેય ઉજાલા હર સમય યાર તુમહારા,
હુરોકો તમન્ના હય પરીઝાદોંકો હસરત,
ગીનતા હય કીસે સાયએ દીવાર તુમહારા,
કાબએકી તો કયા અસ્લ હય ઉસ કુચેક આગે,
જન્નત હોનો જાએ ન ગુનેહગાર તુમહારા,
દરદે દિલે આશિકકી દવા કોન કરેગા,
સુનતે હય મસીહા ભી હય બીમાર તુમહારા,

જોહર તુમહે નફરત હમ બહોત બાદ કરીસે,
બરસાત મથ દેખેગે હમ ઈનિકાર તુમહારા,

કવ્વાલી—પન્નાજાન. આગ્રેવાલી.—

ચનો દેખે **મદીનેમે** કે વોહ **સરકાર** કેસી **હે,**
વહા ફરહત હે કેસી રોનક **દરબાર** કેસી હે
યે **હસરત** લે ચલા દીલમે કભી મેરે મમીહાને,
ન પુછા તેરી હાલત અય મેરે **બીમાર** કેસી હે.
ગયા કેહતા હુવા **અલ્લાહ** નફસ એક આયાહુ કેહતા,
કોઈ દીલમે નેરે પુછે કે **તકરાર** કેસી હે
ઉડા કર સગ લઈનોકે કહા કુશતો કે પુશતો સે
કહો કયુ ઝુલ પીકાગે-હેદરે કરરાર કેસી હે
ખુશે જાને હે મેરે એબ હગામા હે **મેહશરકા**
દીખાદે શાને સત્તારી મેરે સત્તાર કેસી હે
ચલે **જન્નતકો** જબ આસી કહા શાને કરીમીને,
ગુન્હેગારો કહો કયુ **રેહમતે** ગફ્ફાર કેસી કે
નહી ગો પાસ મેરે કુછ મગર કયા ખોફ હે મુજકો,
છુપા દીલમે મેરે યાદે શહે અબરાર કેસી હે

કવ્વાલી બીસમીલ્લાહજાન અજમેરવાલી—

અઝલમે દોનુ હુસ્નો ઇશ્ક મેરે દીલમે રેહતે હે,
બહમ **લેલી** વ **મજનુ** એકહી મેહમીલમે રેહતે હે,
ઝુકાકર **સર** કરે **સીજદા** ન કયુ કર અપને ગીનેકો,
કે ઇમ **સીનેમેં** દીલહે ઓર વો ઇસ દીલમે રેહતે હે,
અગર આખે હકીકતબી હો ઉન્કો હર કહી દેખે,

વો હુર દીલમે વો હુર ઘરમે વો હુર મઝીલમે રેહને હે,
તેરી તેગે નીગાહે નાઝેકા કુન્સે કોઈ પુછે,
જો હોકર નીમ બીસમીલ કુચએ કાતીનમે રેહતે હે,
હસીનોસે ઉમીદે દોડતી હે એન નાદાની
ઉસીકે દુશ્મને જાં હેં કે જીન્કે દીલમે રેહતે હે,
મેરે કાનુમે આહીસ્તા કહા પીરે તરીકતને,
જીન્હે તુ ઢુંઢના હે વો તો તેરે દીલમે રેહતે હે,
તમીઝ અય ક્યુ નહુ કુરબામે અપને પીરે મુરશદ પર,
કે વો ઈમદાદકો હમગાહ, હુર મુશ્કીલમેં રેહતે હેં,

કવ્વાલી. મુશતરીજાન–કાનપુરવાલી.

ચીનો અરબ હુમારા હિંદોસ્તાં હુમારા.
મુસ્લીમ હેં હુમ વતન હે સારા જહા હુમારા
દુન્યાકે બુત કદેમેં પહેલા વોહ ઘર હુમારા
હુમ ઉસ્કે પાશબાં હેં વો પાશબાં હુમારા.
તેગોકે સાયેમેં હુમ પલકર જવાં હુવે હેં
ખંજર હીલાલકાહે કોમી નશા હુમારા.
બાતીલસે દબનેવાલે અય આસ્મા નહિ હુમ.
સો બારકરચુકાહે તુ ઈમતેહાં હુમારા.
તોહીદકી અમાનત સીનોંમેં હે હુમારે.
આસાં નહિં મીટાના નામો નશાં હુમારા.
અયે અરઝે પાક તેરી હુરમતપે કટ મરે હુમ.
હયખું તેરી રગોંસે અબતક રવાં હુમારા.
મગરીબકી વાદીયોંમે ગુંજી અઝાં હુમારી.
રૂકતા નથા કીસીંસે સેલે રવાં હુમારા.

સાલારે કારવાં હે મીરે હીજાઝ અપના
ઈસ નામસે હે બાકી આરામે જાં હમારા.
ફકબાલ કાતરાના બાગે દીરાહે ગોયા.
હોતાહે જાદા પેમાં ફીર કારવાં હમારા.

ગઝલે—આશક—કવ્વાલી—

ખુદાને દીલરૂબાકી શિકલ ક્યા પ્યારીં બનાઇ હય.
ફીસલતી હય નીગાહ અપની યેહ સીનેકી વફાઇ હય.
કીયા હય ગર્દ કુન્દનકો તેલાઇ રંગને ઉસકે
કહુ ક્યા દસને કુદરતને યેહ રંગત ખુબ બનાઇ હય
તેલાઇ રંગકી ઉલફતમે જરદી અયસી છાઈ હય.
તને લાગિરકી હર રગ મીસલે જંજીરે તેલાઇ હય.
નહી બચતા મગર બન્દો તબીઅત તંગ આઇ હય
શગે કુરકતમેં ખાગે જહર યે દીલમે સમાઈ હય.
ગમ હય સારે આલમકો શફક ફુલી બદખશામે
લબે નાજુક પે લાલી પાન ખાનેસે જો આઇ હય
નિહાલે કામતે જાનામે આયા નાર મીસતાકા,
મગર સદ હયફ હય ઉસ તક નહીં અપની રસાઇ હય.
અગર મે મર ગયાતો યે સદા લાશેસે આવેગી.
મે આશક ઉસકા હુ જીસને મુજે સુલી ચડાઇ હય.

ગઝલે. મુજતર-કવ્વાલી—

શાહીનશાહ ફગફુરી મોઇનુદીન અજમેરી,
વીલાયત હીંદ હે તેરી મોઇનુદીન અજમેરી,
ઉન્હી કે દામને ખ્વાહીશમે દૌલત લા જવાલી હો
હુઝુરી હો જીસે તેરી મોઇનુદીન અજમેરી
મુશર્રફ જો જીયારતસે તેરે રોઝેકો હો આયા,

હુવા નારીસે ચોક નુરી મોઈનુદ્દીન અજમેરી,
દીયા હે ફખ્ર તુજકો હકને સારે અવલીયા ઉપર,
નહી સાની કોઈ તેરા મોઈનુદ્દીન અજમેરી,
હુરેકે આતા ફી હુઅમુલ્લા તેરે સીવા કીસકી,
જમીપર લીખાચુકા બારી મોઈનુદ્દીન અજમેરી,
અદુ તો થાઈ ગરદુ યે જમીભી હોગઈ દુશ્મન,
મદદ ફરમાવો તુમ મેરી મોઈનુદ્દીન અજમેરી.
તલા તુમ બહરે ગીરદાબે બલામે ડુબી જાતી હે.
તુ કીશતી પારકર મેરી મોઈનુદ્દીન અજમેરી
નુઝુલે મેહરબાનીમે દીલે મગમુમે મુજતરકે.
ખુદારા કર તુ મસરૂરી મોઈનુદ્દીન અજમેરી

ગઝલે—સેહ્દા—કવ્વાલી

આગમે ગીરનેસે ક્યા મએ કહી જલ જાઉગા,
નામ લેકર મેરે ખ્વાજાકા નીકલ જાઉગા,
ઈશકમે ખ્વાજાકે વો વજદ નહીં હુએ મુઝકો,
કે સવાલેસે કીસી કે મએ સભલ જાઉગા,
લાખ બેહકા યે કોઈ ખ્વાજાકી જાનીબસે મુઝે,
મએ અકીદા નહી ઉસકા કે બદલ જાઉગા
બનકે બયેઠુગા મએ દરગાહે ખ્વાજા સાહેબ,
ફીર વહાસે કભી ટાલે નહીં ટલ જાઉગા,
જલવએ હઝરતે ખ્વાજા હુએ નજરમે મેરી,
ઉસકો લેકર મએ ગીરૂંગા તો સભલ જાઉગા.
દીલમેરા કહેતા હુએ કે અજમેર ચલુગા લેકીન,
ખોટ આનેકે ઇરાદેસે મચલ જાઉગા.
એ તલબ ખ્વાજા કે મુમકીન નહીં જાના મેરા,
જબ બુલાયે ગે મુઝે સરકેહી બલ જાઉગા,

ઇશી ઉમ્મેદ પર બૈઠાહુ મએ અબતક સૈદા,
આજ બુલવાયેગે ખ્વાજા મુઝે કલ જાઉંગા

ગઝલે. નિશાત— —૦.—

તુ આજમા ચુકે હો મય આજમાઉ તુઝકો
રૂઠા તૂ મુઝ સે ખ્વાજા કયસે મનાઉ તુઝકો
ગુજરી હય જો મુસીબત કયસે સુનાઉ તુઝકો.
દીલમે હય દાગે હિજ્રગ કહેતો દિખાઉ તુઝકો
લાખો હય તેરે શયદા ફિર મેરી ક્યા હકીકત
તુ મુઝકો ભુલ બેઠ મય ક્યો ભુલાઉ તુઝકો
અલ્લાહ લુત્ફે ફરમા કુરબા હુ આરજુ હય
આખે મે દીલમે ખ્વાજા હરદમ બીઠાઉ તુઝકો
બુલવાય દરપે અપને જિસદમ "નિશાત" કો તુ
ખ્વાજા ગરીબ પરવર કહકે બુલાઉ તુઝકો

ગઝલે-અસરફે. માનકપુરી-તર્જે. કવ્વાલી

એ વફા કુછભી તેરે પાસ વફા હએ કે નહી,
હમ તો મરતે હે ખબર તુજકો જરા-હએ કે નહી
બઝમે આગીયારમે જો બાતકી મુજને દિનસે
બોલે ઝુઝલાકે તુમે સરમો હયા-યએ કે નહી
દિલ મેરા તોડ દિયા ઉફ્રે તેરા સંગે સીતમ
અરે ઝાલીમ તુઝે કુછ ખોફે ખુદા-હએ કે નહી
વો મસીહા મુઝે મિલ જાએ તો ઇતનાપુછુ
દરદે દિલકી મેરે અબ કોઈ દવા-હએકે નહી
મોતભી આઈ નહી હીજરકી શબ આએ અસરફ
મેરી કિસમતમે ખુદ્દા જાને કજા હએ કે નહી.

તમામ શુદ.

શ્રી અનાવિલ બન્ધુ પ્રી પ્રેસમા ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઇ નાયકે છાપ્યુ

બુરાનપુરી ભાગળ ભાજીવાળી પોળ અનાવિલ લોજની પાસે—સુરત